

Po uzavěrce tohoto čísla jsme dostali materiál, který si vzhledem ke své závažnosti vyžaduje okamžitou publikaci. Z technických důvodů jej tedy zveřejňujeme alespoň do určité "neregulární" formou.

Doine Cornae, rumunská filosofka a známá bojovnice za lidská práva, která je už delší dobu držena Ceușescevy režimem v ostrém domácí vězení, propašovala netypovo a obklíččená dopis své ceři. Uvádíme z něj rozsáhlé fragmenty.

Miláčku,

všechno je daleko horší než na pozím a v zime. Většinou mím nedovolují dokonce ani vejít si pro chleba. Celé dny jsme bez chleba a vůbec bez potraviny, bez ovoce a zeleniny. Naštěstí na zahrádce roste šťovík. /.../ Když se mi někdy, ale stává se to zřídka, podaří vyjít z domu, pravidelně mě na ulici napadne někdo ze Securitate /tajná policie, p.č./, vydávající se za "obětníka pobouřeného mou činností". Mnohokrát u mím naplivali do obličejů, strkali do mím, tahali za šaty. Policie mně také neustále radí, abych nechodila opušťňňňňň ulicemi, ale radši po ručné Calce Turzii. Pravděpodobně mím chtějí hodit pod nějaké auto... Právě z tohoto důvodu se snažím chodit klidnou Aviator Badescu.

To, co se stalo dnes, 14.května, překročilo veškerou míru. O půl jedné mě mím se vypravila pro chleba. Z domu jsem se dostala bez překážek, což mím usavilo, protože mím v něm s otcem věznili už přes dva týdny. Setva šla k mím na křok, zastavil mím policista a řekl, že nesmím vycházet. Vyšťňňňňň jsem mu, že nomám už ani kousek chleba a že ho jdu koupit. Řekl, že mím to zkontroluje. Odpověďňňňňň jsem, že musím sehnat jídlo a odmítám se podřňňňňň jeho svěvolnému nařizení. A šla jsem dál. Chytil mím za ruku a pak za vlasy a sáhl směrem k brance. Držela jsem se platu, ale odtrhl mím od mím a strčil mím dvířka tak brutálně, až jsem upadla na záda. Zvedla jsem se a znovu vyšla ven. Vkl mím na mím, opět mím chytil za vlasy, bil mím po hlavě a kopal do ledvin. Uklidňňňňň se až když jsem zase upadla. Vstala jsem a ještě dvakrát zkusila vyjít, ale vždycky to skončilo bitím a kopáním. "O mím zabiju," křičel. Běl už jsem to nezkusila a jen jsem na znamení protestu šla k brance, aby kolemjdoucí viděli, že nemohu odejít z domu.

Miláčku mím, dnes, 15.května jsme s otcem zkusili vejít k doktorovi. Běl mím koleno s nemohu dýchat. Od hlavy k patě jsem pokrytá škrábancí, otoky a podlitinami. Cestu k lékaři nám samozřejmě zakázali. Zase už nemámno vycházet ven a zase jsme bez chleba. Ale neboj se, naše morálka je dobrá. Otec se chtěl vypravit pro chleba sám, ale násilím ho zatlačili zpátky.

Miláčku, dáš zprávu rumunské Svobodné Evropě a informuj tisk, že jsem se rozhodla k hodinovému protestu jednou týdně. Jestli mím nedovolí vycházet nebo jestli mím napadnou v Lytě či venku, budu stát každou sobotu od 10.00 h o 11.00 za branou, co vede na ulici. Nevím už, co mám dělat, abych se ubrňňňňň.

Mim tě miluju a děkuji ti za všechno. Stýská se mím po vás. Stále hř se nám spolu bude udržovat kontakt. Prakticky mím zbavili svobody pohybu. Líbám tě s celou mateřskou láskou - matka.
Sukureňň, 7.6.1989

/citováno zle LCA č.195/

Protesty proti tomuto a dalším případům rumunské zvlá a teroru adresujte na:
 - prezident Nicolae Ceușescu
 - Calea Victoriei 49
 - Bucuresti
 - Republica Socialista Romania